

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2025/511
KARAR NO : 2025/730
KARAR TR : 24/11/2025

ÖZET: Karayolunda meydana gelen maddi hasar nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen zararın tazmini istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesi kapsamında ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : N. A.
Vekili : Av. E. S. K. Y.
Davalı : Pamukkale Belediye Başkanlığı

I. DAVA KONUSU OLAY

1.Davacı vekili, 01/04/2025 tarihinde müvekkilinin maliki olduğu plakalı aracın, adresinde park halinde iken, kökü zayıf kalan kaldırımdaki ağacın, aracının üzerine devrilmesi sonucu maddi hasarın meydana geldiğini, bu kazanın oluşumunda yola devrilen ağacın ve yolun bakımından sorumlu davalı idarenin %100 kusurlu olduğunu belirterek, fazlaya ilişkin talep ve dava hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik araçta oluşan 10 TL değer kaybı, 10 TL bakiye hasar bedeli, 10 TL araç mahrumiyet bedelinin haksız fiil tarihinden itibaren işleyecek faiziyle birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. Denizli 9. Asliye Hukuk Mahkemesi 05/05/2025 tarih, E.2025/166, K.2025/131 sayılı kararı ile, davada idari yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle davanın HMK'nun 114/1-b ve 115/2. maddeleri uyarınca usulden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Davacı tarafından ikame olunan dava dilekçesi ile; davacıya ait aracın adresinde park halinde iken 01.04.2025 tarihinde ağacın devrilmesi nedeniyle maddi zararın meydana geldiği, olaya ilişkin Denizli Büyükşehir Belediye Başkanlığı tarafından 07.04.2025 tarihli vaka raporun tanzim edildiği, davacıya ait aracın park halindeyken meydana geldiği ve işletilmesinden kaynaklanmadığı, zarara müsebbip olayın aynı şekilde 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanmadığı, Yargıtay 4.HD'nin 2016/12576 Esas 2017/430 Karar sayı ve 23.01.2017 tarihli içtihadı ile açıkça hükme bağlandığı üzere; Pamukkale Belediye Başkanlığı bir kamu kurumu olup, eylem ve işlemleri kamusal nitelik taşıdığı, somut uyuşmazlıkta, davacıya ait araçta meydana gelen zararın oluşumuna davalı idarenin hizmet kusurunun neden olduğu, talebin idare hukuku kuralları çerçevesinde ve idari yargı yerinde değerlendirilmesi gerektiği, yargı yolunun bu surette caiz olmadığı anlaşılmakla davanın usulden reddine dair karar verilmiştir..."

3. Davacı vekili bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

B. İdari Yargıda

4. **Denizli 2. İdare Mahkemesi 30/06/2025 tarih ve E.2025/748, K.2025/976 sayılı kararı** ile, davada adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle, görevli yargı merciinde ayrı ve müstakil bir dava açılmakta serbest olmak üzere, 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19/01/2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafiğin işlediği karayolunun bakım ve onarımı ile denetimi hizmetlerinin yürütülmesinden kaynaklanan zararlar nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu, dolayısıyla davalı idarenin bakım, onarımın ve denetiminden sorumlu olduğu karayolunda meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın adli yargı yerinde çözülmesi gerektiği sonucuna varılmıştır..."

5. Davacı vekilinin, 2247 sayılı Kanun'un 15. maddesine göre doğduğunu öne sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvurması üzerine, Denizli 2. İdare Mahkemesince dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

A. Mevzuat

6. 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesi şöyledir:

"Bu Kanunun amacı, karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlamak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemektir."

7. 2918 sayılı Kanun'un "Kapsam" başlıklı 2. maddesi şöyledir:

"Bu Kanun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsar.

Bu Kanun, karayollarında uygulanır. Ancak aksine bir hüküm yoksa;

a) Karayolu dışındaki alanlardan kamuya açık olanlar ile park, bahçe, park yeri, garaj, yolcu ve eşya terminali, servis ve akaryakıt istasyonlarında karayolu taşıt trafiği için faydalanan yerler ile,

b) Erişme kontrollü karayolunda ve para ödenerek yararlanılan karayollarının kamuya açık kesimlerinde ve belirli bir karayolunun bağlantısını sağlayan deniz, göl ve akarsular üzerinde kamu hizmeti gören araçların, karayolu araçlarına ayrılan kısımlarında da,

Bu Kanun hükümleri uygulanır."

8. 2918 sayılı Kanun'un "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

"Bu Kanunda kullanılan terimlerin tanımları aşağıda gösterilmiştir.

Trafik: Yayaların, hayvanların ve araçların karayolları üzerindeki hal ve hareketleridir.

Karayolu: Trafik için, kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeridi, köprüler ve alanlardır.

Karayolu yapısı: Karayolunun kendisi ile karayolunun üstünde, yanında, altında veya yukarısındaki; ada, ayırıcı, otokorkuluk, istinat duvarı, köprü, tünel, menfez ve benzeri yapılarıdır.

...

Taşıt yolu: (Kaplama): Karayolunun genel olarak taşıt trafiğince kullanılan kısmıdır.

..."

9. 2918 sayılı Kanun'un "Belediye trafik birimleri, görev ve yetkileri" başlıklı 10. maddesi şöyledir:

"(Değişik: 18/1/1985 - KHK 245/3 md.; Aynen kabul: 28/3/1985 - 3176/3 md.)

Bu Kanunla belediyelere verilen görevler il ve ilçe trafik komisyonları ve mahalli trafik birimleri ile işbirliği yapılarak yürütülür.

a) Kuruluş

Her belediye başkanlığı bünyesinde, hizmet kapasitesi gözönünde tutularak İçişleri Bakanlığınca tespit edilecek ölçülere ve genel hükümlere göre, belediye trafik şube müdürlüğü, şefliği veya memurluğu kurulur.

b) Görev ve yetkiler

1. Yapım ve bakımından sorumlu olduğu yolları trafik düzeni ve güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmak,

2. Gerekli görülen kavşaklara ve yerlere trafik ışıklı işaretleri, işaret levhaları koymak ve yer işaretlemeleri yapmak,

3. Karayolu yapısında ve üzerinde yapılacak çalışmalarda gerekli tedbirleri almak, aldırarak ve denetlemek,

4. Karayolunda trafik için tehlike teşkil eden engelleri gece veya gündüze göre kolayca görülebilecek şekilde işaretlemek veya ortadan kaldırmak,

5. Yol yapısı veya işaretleme yetersizliği yüzünden trafik kazalarının vukubulduğu yerlerde, yetkililerce teklif edilen tedbirleri almak,

6. Çocuklar için trafik eğitim tesisleri yapmak veya yapılmasını sağlamak,

7. Bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmak.

(Ek fıkra: 25/6/1988 - KHK 330/2 md.)"

10. 2918 sayılı Kanun'un "Görevli ve yetkili Mahkeme" başlıklı 110. maddesi şöyledir:

"(Değişik: 11/1/2011-6099/14 md.)

İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabilceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de, "Bu Kanun'un 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz"

B. Yargı Kararı

11. 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, 26/12/2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararında şu gerekçe ile anılan kuralı Anayasa'ya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir:

“...Anayasa Mahkemesi’nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa’da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun’dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözülmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözülmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun’da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa’nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir...”

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

12. Uyuşmazlık Mahkemesinin Kenan YAŞAR'ın Başkanlığında, Üyeler Eyüp SARICALAR, Bayram ŞEN, Döndü Deniz BİLİR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Recep KILIÇ'ın katılımlarıyla yapılan 24/11/2025 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari yargı ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yöntemle uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

13. Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

14. Dava, karayolunda park halindeki davacı adına kayıtlı hususi aracın üzerine şiddetli fırtına sonucu yaya yolundaki ağacın devrilmesi nedeniyle, olduğu öne sürülen maddi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

15. Somut olayda, araçtaki maddi hasar, şiddetli fırtına sonucu meydana gelmiştir. Karayolunda meydana gelen bu hasarın, araçların karayolu üzerinde park halindeyken gerçekleştiği, aracın karayolu üzerinde kısa veya uzun süreli park edilmesi eyleminin yasal tanımıyla *"karayolu üzerindeki hal ve hareketleri"* kapsamına girdiği, yani trafikten kaynaklandığı açık olmakla, davalının sorumluluğu 2918 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilmelidir.

16. Kamu hizmeti yürüten idarenin bu hizmeti yürüttüğü sırada verdiği zararın tazmini istemiyle açılan davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, bu hizmetin yürütülmesinde hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanmasının gerektiği, bu hususların saptanmasının ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceği kuşkusuzdur.

17. Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesinin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, kanun koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanun'un 110. maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibarıyla görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158. maddesi uyarınca, başta Uyuşmazlık Mahkemesi olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

18. 2918 sayılı Kanun'un 19/01/2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesinin işaret edilen kararı ve tazminat istemine ilişkin davanın maddenin yürürlük tarihinden sonra açıldığı hususu gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanun'un, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik hasarı nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu, davalının hukuki statüsünden bağımsız olarak, meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

19. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak Denizli 9. Asliye Hukuk Mahkemesinin 05/05/2025 tarih ve E.2025/166, K.2025/131 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Denizli 9. Asliye Hukuk Mahkemesinin 05/05/2025 tarih ve E.2025/166, K.2025/131 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

24/11/2025 tarihinde, Üye Ahmet ARSLAN ve Recep KILIÇ'ın KARŞI OYLARI ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan Vekili
Kenan
YAŞAR

Üye
Eyüp
SARICALAR

Üye
Bayram
ŞEN

Üye
Döndü DENİZ
BİLİR

Üye
Ahmet
ARSLAN

Üye
Mahmut
BALLI

Üye
Recep
KILIÇ

KARŞI OY

Dava, 01/04/2025 tarihinde park halindeki davacı adına kayıtlı aracın üzerine şiddetli fırtına sonucu yaya yolu üzerindeki ağacın devrilmesi nedeniyle oluştuğu ileri sürülen maddi zararın yasal faizi ile birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 125. maddesinin 1. Fıkrasında idârenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu, idârenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu belirtilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun, "Belediyenin Görev ve Sorumlulukları" başlıklı 14. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde belediyenin, mahalli müşterek nitelikte olmak şartıyla; ulaşım gibi kentsel alt yapı ve şehir içi trafik hizmetlerini yapacağı veya yaptıracağı kurala bağlanmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun "Görevli ve Yetkili Mahkeme" başlıklı 110. maddesinin 1. fıkrasında "İşleteni veya sâhibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanûndan doğan sorumluluk dâvâları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır." kuralına yer verilmiştir.

Karayolları Trafik Kanûnunun 110. maddesinin birinci fıkrasının konuluş amacı, hükmün gerekçesinde de belirtildiği üzere, kamu tüzel kişilerini Karayolları Trafik Kanunu'nda belirtilen tüm sorumluluk halleri bakımından adli yargıya tâbi kılmak değil, sadece işletenin sorumluluğuna ilişkin davaların adli yargıda görülmesini sağlamaktır. Hükmün, Uyuşmazlık Mahkemesinin anladığı şekilde uygulanması idâre hukûkunun kuralları ve Kanunun 106. maddesiyle uyuşmayacağı gibi, kanun koyucuyu böyle bir sistem değişikliği yapmaya sevk edecek (kamu hizmeti niteliğindeki karayollarının yapımı ve bakımı gibi faaliyetlerin yol açtığı zararların tazminine ilişkin dâvâlar hizmet kusuru sebebiyle idâri yargıya tâbiyken, artık bu tür dâvâların adli yargıda görülmesini haklı kılacak) bir gereklilik de bulunmamaktadır. "(Doç. Dr. Hasan Petek, Kamu Tüzel Kişilerinin Karayolları Trafik Kanununa Göre Hukûki Sorumluluğu, Dokuz Eylül Hukuk Fakültesi Dergisi C:16 Özel Sayı:2014, s. 3319, 3322)

Karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik güvenliğini sağlama ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm tedbirleri belirleme amacını taşıyan 2918 sayılı Kanun, Emniyet Genel Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığı, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Ulaştırma Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı yanında Karayolları Genel Müdürlüğünün de trafik güvenliği yönünden görev ve yetkilerini sayma yoluyla belirlemiştir. Ancak Kanunda, diğer kamu idarelerinin trafik düzeni ve trafik güvenliği ile ilgili olarak üstlendikleri kamu hizmetlerinden dolayı hukûki sorumlulukları düzenlenmiş değildir.

2918 sayılı Kanunun "Hukûki sorumluluk ve sigorta" başlıklı sekizinci kısmında; araç işleticisinin bağlı olduğu teşebbüs sahibinin hukûki sorumluluğu; başka bir anlatımla motorlu araçların karıştığı trafik kazaları sonucu ortaya çıkan zarar nedeniyle araç sahiplerinin ve işletenlerin hukûki sorumluluğu düzenlenmiştir.

2918 sayılı Kanunun hukûki sorumluluğa ilişkin sekizinci kısmında yer alan hükümler birlikte değerlendirildiğinde; Devlet ve diğer kamu kuruluşlarına ait motorlu araçların karıştığı kazalar nedeniyle araç işleticisi sıfatıyla kamu idareleri ve kuruluşlarına karşı açılacaklar da dahil bütün araç sahibi ve işleticilerine karşı açılan dâvâların görüm ve çözümü adlî yargının görev alanına girmektedir. Fakat kamu idareleri ve kuruluşlarının, trafik güvenliği ve düzenini sağlamak amacıyla gerek kendi kuruluş kanunları, gerekse 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre yürüttükleri hizmetlerin, kamu hizmeti niteliğini taşıması ve 2918 sayılı Kanunda da kamu idare ve kuruluşlarının sorumluluklarının ayrıca düzenlenmemiş olması karşısında; trafik düzeni ve güvenliği hizmetlerinden kaynaklandığı öne sürülen zararların tazmini istemiyle, ilgili idarelere karşı açılan dâvâların görüm ve çözümü idârî yargının görev alanına girmektedir.

Yol ve kaldırım yapımı, bakımı ve trafik güvenliğini sağlama gibi 5393 sayılı Belediye Kanununda belediyelerce yürütüleceği belirtilen kamu hizmetinden kaynaklanan hukûkî sorumluluğun idâre hukuku ilke ve kurallarına göre belirlenmesi ve bu sebeple açılacak tam yargı dâvâlarının idârî yargı merciince çözümlenmesi gerekmektedir.

Kamu idâreleri yapmakla yükümlü bulundukları hizmetleri gereği gibi îfâ etmekle beraber bu hizmetin işleyişini denetlemek ve hizmetin yürütülmesi sırasında gerekli tedbirleri almakla da yükümlüdürler. İdârece bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi suretiyle hizmetin kötü veya geç işlemesi ya da hiç işlememesi sonucunda bir zarara sebebiyet verilmiş olması hâlinde hizmet kusuru nedeniyle meydana gelen maddî veya mânevî zararların tazmini sorumluluğu idâreye aittir.

Dâvâya konu olayın meydana geldiği yaya yolu üzerindeki ağacın devrilmesi nedeniyle davalı belediyenin 5393 sayılı Belediye Kanunu ile verilen trafik güvenliğini sağlama ve yol yapım ve bakımı gibi görevlerini yerine getirmesi gerektiği açık olup; belediyenin sorumluluğunda bulunan yaya yolu üzerindeki ağacın devrilmesi sonucunda oluşan maddî zararın tazmini talebiyle açılan dâvânın, idâre hukûku ilke ve kuralları çerçevesinde incelenmesi gerekmektedir.

Bu haliyle bakılan uyuşmazlık, davalı idare tarafından görevlerinin tam ve eksiksiz yerine getirilmediği, dolayısıyla yürütülen hizmetlerin kusurlu işletildiği, meydana gelen zararda hizmet kusuru bulunduğu iddiasından kaynaklanmakta olup, buna göre uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görevinde bulunduğundan uyuşmazlığın çözümünde adli yargıyı görevli kabul eden çoğunluğun kararına katılmıyoruz.

Üye
Ahmet ARSLAN

Üye
Recep KILIÇ

